

Η μαζική μεταστροφή του λαού των Ατζάρων στην Ορθοδοξία

Πολιτισμός / Ιστορία

Συμεών Πηγαδουλιώτης

[Προηγούμενη δημοσίευση: <https://www.pemptousia.gr/?p=168102>]

Το ερώτημα είναι: πως έγινε αυτή η μαζική μεταστροφή; Ο μητροπολίτης του Μπατούμι και Λαζέτι Δημήτριος Σιολασβίλι, ανεπιός του Πατριάρχη της Γεωργίας Ηλία Β', σε συνέντευξή του σε ρωσικό ιστολόγιο το Δεκέμβριο του 2012 αναφέρει ότι όταν στα 1986 διορίστηκε εφημέριος στο Άγιο Νικόλαο του Μπατούμι, υπήρχε στην πόλη μόνο μια Ορθόδοξη εκκλησία. Στα 1989 εγκαινιάστηκε ο καθεδρικός ναός της Γεννήσεως της Θεοτόκου. Σήμερα στην πόλη λειτουργούν 14 εκκλησίες. Ο Σεβασμιότατος αναφέρει ότι η μεταμόρφωση ολόκληρης της περιοχής δεν είναι παρά επιστροφή των κατοίκων στην πίστη των πατέρων τους. Οι Ατζάροι είχαν εξισλαμιστεί με βίαιο τρόπο από τους Οθωμανούς Τούρκους, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, αλλά παρέμειναν στην καρδιά Χριστιανοί (Κρυπτοχριστιανοί). Πολλοί ιερείς προέρχονται από μωαμεθανικές οικογένειες. Ο διευθυντής του εκκλησιαστικού λυκείου είναι εγγονός μουλλά. Πώς εξηγεί τη μεταστροφή του λαού των Ατζάρων:

«Είναι θέλημα Θεού. Είναι θαύμα του Θεού για ανεξήγητους λόγους που δεν μπορούσαν να προβλεφθούν».

Στα 1989 βαπτίστηκαν στην ανακαινισμένη αρχαία εκκλησία της Σχάλτα χιλιάδες μωαμεθανοί. Η πρώτη μαζική μεταστροφή πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου 1991, όταν 5 χιλιάδες μωαμεθανοί και άθεοι έγιναν Ορθόδοξοι. Το ίδιο έτος η Εκκλησία άνοιξε στο χωριό Χούλο, σφηκοφωλιά του Ισλάμ, εκκλησιαστική σχολή. Το εκκλησιαστικό λύκειο επ' ονόματι του αγίου Αποστόλου Ανδρέου ήταν το πρώτο εκκλησιαστικό λύκειο σε ολόκληρη τη Σοβιετική Ένωση. Η μητρόπολη του Μπατούμι αποτελείται σήμερα από τρεις επισκοπές, Ατζαρίας, Γκούρι και Άνω Ατζαρίας.

Ο π. Μεριάνι, που στάληκε εφημέριος στο Χούλο στα 1997 έκτισε εκεί εκκλησία προς τιμήν του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Είναι αναντίλεκτο ότι αντιμετώπισε πλείστα όσα προβλήματα. Οι μωαμεθανοί έκαναν ανεπιτυχείς προσπάθειες να κλείσουν τη σχολή. Οι ντόπιοι άρχισαν να κουτσομπολεύουν συστηματικά την οικογένειά του. Όμως το εκκλησίασμα του π. Μεριάνι αυξάνεται σταθερά. Όταν πέθανε ο γιος του, ο ξύλινος σταυρός που τοποθέτησε στον τάφο του εξαφανίστηκε! Οι ντόπιοι μωαμεθανοί ενοχλούνται από την παρουσία σταυρών στους δρόμους και από το ότι παντού στην Ατζαρία κτίζονται εκκλησίες. Οι νέοι χριστιανοί της περιοχής χρειάζονται χρόνο και συνεχείς προσπάθειες για να εγκλιματισθούν και να ενταχθούν ουσιαστικά στην Εκκλησία.

Το μεγάλο τζαμί του Μπατούμι βρίσκεται λίγα τετράγωνα από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου, κοντά στο λιμάνι. Εδώ, αναφέρει αυτόπτης μάρτυρας, υπάρχουν λιγότερα άτομα από την εκκλησία. Τούρκοι μωαμεθανοί, υποστηρικτές του Σουλεϋμάν Χιλμί, προσπαθούν να ενισχύσουν τη μωαμεθανική παρουσία στην περιοχή χωρίς αποτέλεσμα. Δεν σταμάτησαν οι τουρκικές ισλαμικές οργανώσεις τη χρηματοδότηση των Ατζάρων μωαμεθανών.

Ο συνοριακός σταθμός Σάρπι (τουρκικά σύνορα) απέχει μόλις 20 χιλ. από το Μπατούμι. Στα μικρά ορεινά χωριά, σε αντίθεση με την πρωτεύουσα, το Μπατούμι, υπερισχύουν οι μωαμεθανοί. Αυτό συμβαίνει κυρίως στην περιοχή Χούλο, στα ανατολικά υψίπεδα και σε λιγότερο βαθμό στις αγροτικές περιοχές των επαρχιών Σουαχέβι και Κέντα. Το χωριό Χούλο, δυο ώρες από τον Εύξεινο Πόντο, διαθέτει τζαμί και μεντρεσέ. Μερικοί γέροι φαίνεται να μιλούν τούρκικα.

Οι υπόλοιποι μωαμεθανοί της Γεωργίας, που κατοικούν στις περιοχές Κβέμο, Κάρτλι και Πανκίσι και ανέρχονται στο 10% του πληθυσμού, δεν φαίνεται να υιοθετούν τόσο γρήγορα την Ορθοδοξία. Αυτοί δεν ανήκουν στο λαό των Γεωργιανών αλλά είναι Αζέροι και Κίστοι.

Η επιστροφή στην Ορθοδοξία είναι πιο εμφανής στη μεσαία τάξη (γιατρούς, δασκάλους) και στους νεώτερους στην ηλικία. Οι γεροντότεροι παρέμειναν συνήθως προσκολλημένοι στο μωαμεθανισμό ενώ τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους μεταστράφηκαν στην Ορθοδοξία. Κάποιος χότζας έλεγε στο μητροπολίτη: «Ο ένας μου γιος πάει στο τζαμί, ο δεύτερος συχνάζει στην εκκλησία κι ο τρίτος δεν πάει πουθενά». Ένας δάσκαλος μιλώντας για το θέμα αναφέρει: «Σαν μωαμεθανός δεν είχα διαβάσει ποτέ το Κοράνι, δεν γνώριζα τις μωαμεθανικές δοξασίες, δεν ήξερα καν πώς να προσευχηθώ».

«Πρέπει να γίνει αντιληπτόν ότι η Ορθόδοξη Έκκλησία είναι βασικός πυλώνας της εθνικής μας ταυτότητας. Στο παρελθόν είχαμε δεχθεί εισβολές από τους ισχυρούς γείτονές μας, τους Πέρσες, τους Οθωμανούς, τους Ρώσους. Αν δεν υπήρχε ο συνδετικός κρίκος της θρησκείας δεν θα υπήρχε ο λαός της Γεωργίας». Αυτά αναφέρει η Αλίνα Οκκοπιρίτζε, πρώην δημοσιογράφος και μεταφράστρια. Μετά από 70 χρόνια κρατικού αθεϊσμού τη σοβιετική εποχή ο Ζβιάντ Γκαμσαχούρτια, ο πρώτος Γεωργιανός πρόεδρος, θέλησε να δημιουργήσει ένα «εθνικό και Ορθόδοξο» κράτος. Ο διάδοχος του Ένβαρντ Σεβαρτνάτζε, πρώην σοβιετικός υπουργός Εξωτερικών, ενδιαφέρθηκε να ανακοινώσει την προσέλευσή του στην Ορθοδοξία, να βαπτισθεί στα 1992 παίρνοντας το όνομα Γεώργιος και να επιλέξει σαν πνευματικό του πατέρα τον Πατριάρχη Ηλία Β', που βρίσκεται στον θρόνο από το 1977.

Αυτό το θαυμαστό γεγονός της επιστροφής των Ατζάρων σίγουρα μας χαροποιεί και μας γεμίζει με αγαλλίαση. Ανάλογο γεγονός που έλαβε χώραν τα τελευταία χρόνια, είναι η ένταξη στην Εκκλησία εκατοντάδων χιλιάδων γηγενών Μάγια στη Γουατεμάλα και το Μεξικό. «Χαρά μεγάλη γίνεται εν ουρανών επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι». Πολλώ μάλλον όταν ένας ολόκληρος λαός επιστρέφει στην Εκκλησία. Ποιο το χρέος μας; Να προσευχηθούμε, όλοι αυτοί οι αδελφοί μας που επέστρεψαν από την ακανθώδη θρησκεία του Μωάμεθ, να ζήσουν και να πολιτευθούν κατά Χριστόν πάσας τας ημέρας της ζωής αυτών. Τελικά οι θυσίες των νεομαρτύρων της Ατζαρίας δεν έγιναν εις μάτην. Από την άλλη οι προς Κύριον ικεσίες τους έπιασαν τόπο. Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω εκτενώς.

Πηγές:

www.johnsanidopoulos.com/2013/09/a-mysterious-mass-conversion-from-islam

www.oumma.com.

www.ecmi.de/uploads/tx-Ifpubdb/Working-Paper_57_En.pdf

Αναδημοσίευση από: «Ορθόδοξη Μαρτυρία», Έκδοση Παγκυπρίου Συλλόγου Ορθοδόξου Παραδόσεως «Οι Φίλοι του Αγίου Όρους», Αριθμός 103, σελ. 16-20, Άνοιξη-Καλοκαίρι 2014.

<http://bit.ly/2vVIsKS>